

Vlucht naar de Toekomst

Nieuwsbulletin van de Stichting behoud Duivensport

Nr.7 – Juli 2027

Van de Redactie	1
Appelazijn – Willem Mulder	2
Giovanni Heeren uit Hoogerheide	3
Corné van Oeveren	6
Duivenpunt.nl	10
Piet de Vogel over selectie	12

14	De hobbyist – Edgar Grasmeyer
16	Duivensport in Griekenland
19	Esther Noorderijk
22	Tot slot / Nieuws van de SBD

Van de redactie

Beste lezers en lezeressen,

Voor u ligt alweer het zevende nummer van ons nieuwsbulletin *Vlucht naar de Toekomst*. Vanaf heden ontvangt u deze nieuwsbrief via een geautomatiseerd systeem (Brevo).

Heeft u dit nummer doorgestuurd gekregen of ontvangt u de nieuwsbrief nog niet rechtstreeks? Meld u dan via onze website of onderstaande link aan als supporter van Stichting Behoud Duivensport, zodat u het bulletin maandelijks in uw mailbox ontvangt. helpdesk.stichtingbehoudduivensport.nl

Met dit nieuwsbulletin willen wij de betrokkenheid bij onze stichting verder versterken, liefhebbers met elkaar verbinden en u informeren over de ontwikkelingen binnen onze stichting en de toekomst van de duivensport.

In verband met de zomer treft u een iets minder dik nummer aan dan u van ons gewend bent. Maar de 10 rubrieken die u aantreft verschaffen u vast en zeker veel leesplezier.

We openen dit nummer met een artikel over appelazijn van onze voedingsexpert *Willem Mulder*. Vervolgens is de jeugdige *Giovanni Heeren* aan het woord over zijn eerste stappen op het pad van de duivensport. De mentor die in dit nummer aan het woord is, is behalve mentor ook donateur en geniet grote bekendheid als succesvolle marathonspeler. Het gaat om de 44-jarige *Corné van Oeveren* uit Overberg die over veel zaken een uitgesproken en doordachte mening heeft. Ook laten we in dit nummer weer een donateur aan het woord. Dat is deze keer *Esther Noorderijk* bij velen bekend van Duivendirect.

In dit nummer ook aandacht voor het nieuwe platform *Duivenpunt.nl* van één van onze supporters en samenwerkingspartners van het eerste uur. In de rubriek Lange Adem schrijft *Piet de Vogel* over zijn selectiemethode en laten we een echte hobbyist aan het woord die op zijn geheel eigen wijze een steentje bijdraagt aan de duivensport. Het betreft *Edgar Grasmeijer* die zich bekommert om verdwaalde duiven in de steden die hij bezoekt. Verder bevat dit nummer een artikel over de duivensport in Griekenland. Een land met een lange duivenhistorie, maar de postduivensport is er relatief kleinschalig.

Wanneer bij een artikel geen naam van de auteur wordt vermeld, is het betreffende stuk geschreven door de redactie. We sluiten af met het laatste nieuws over de SBD en een felicitatie voor onze mentor en donateur Jan van Keulen voor zijn prachtige overwinning op Nationaal St Vincent.

De redactie bestaat uit:

- **Hoofdredacteur:** Nico van Veen
- **Redactieleden:** Simon Kuipers en Hans van Veen
- **Eindredacteur:** René Dalmolen

Voedingstips van Willem Mulder

Werkt appelazijn tegen E-coli?

Ik hoor met regelmaat liefhebbers zeggen dat ze nooit problemen met E-coli hebben omdat ze al jaren appelazijn verstrekken in het drinkwater. "Het beschermt de jonge duiven optimaal en dat weet toch iedereen!" klinkt het dan vaak. Dat soort uitspraken horen we regelmatig. Maar is het waar of niet waar?

Soms wordt een koffielepel appelazijn per liter water aanbevolen, terwijl anderen adviseren om enkele weken achter elkaar een eetlepel per liter te verstrekken als kuur tegen E-coli. U merkt wellicht enige scepsis van mijn kant. Excuses daarvoor, maar laten we de feiten eens bekijken.

Appelazijn

E-coli-problemen ontstaan meestal wanneer duiven onder stress staan. Denk daarbij aan roofvogelstress, het opleeren van jonge duiven of de eerste vluchten van het seizoen. In plaats van te kijken naar appelazijn als wondermiddel, wil ik graag een andere benadering voorstellen.

Het drinkwater van onze duiven zou idealiter een pH-waarde van ongeveer 5,5 moeten hebben. Bij deze zuurgraad krijgt E-coli minder kans om zich snel te ontwikkelen en blijft het water bovendien aantrekkelijk voor de duiven om te drinken.

Leidingwater heeft echter niet overal dezelfde pH-waarde. Dat hangt af van de regio waarin u woont. Meestal ligt deze tussen de 7 en 8. Deze gegevens kunt u opvragen bij uw waterleidingbedrijf of vaak terugvinden op internet.

Heeft het kraanwater dat u gebruikt bijvoorbeeld een pH-waarde van 7,5, dan kunt u die met behulp van appelazijn verlagen. Dit kunt u controleren met een eenvoudige pH-teststrip, verkrijgbaar bij dierenspeciaalzaken die zich richten op aquaria en vijvers. U dompelt de strip in het water en kunt vervolgens de zuurgraad aflezen.

Vaak is één theelepel appelazijn per liter drinkwater al voldoende om de pH-waarde richting het gewenste niveau te brengen. Geeft u echter te veel appelazijn, dan wordt het water te zuur. Duiven drinken het dan minder graag. Bovendien kunnen de organen onnodig worden belast en kan er mogelijk calcium aan botten en veren worden onttrokken. Voorzichtigheid is dus geboden.

Nog beter is het om uw leidingwater eenmalig te laten testen met betrouwbare meetapparatuur of door een laboratorium. Dan weet u precies hoeveel u eventueel moet toevoegen om de gewenste pH-waarde te bereiken.

Appelazijn kan, mits juist gedoseerd, zeker een positieve bijdrage leveren aan de kwaliteit van het drinkwater. Maar het is geen garantie tegen E-coli. Stressfactoren en de algemene weerstand van de duif blijven minstens zo belangrijk.

Beginner in beeld – Giovanni Heeren uit Hoogerheide

In het vorige nummer stelden we de 16 jarige Thijs Apperlo voor. Dat was tot dan toe de jongste liefhebber die we in beeld brachten. De nieuweling die we nu voor het voetlicht halen, is echter nog vier jaar jonger. Het gaat om de 12-jarige Giovanni Heeren uit Hoogerheide, die pas sinds twee maanden actief is in de postduivensport. Toch is de duivensport hem niet helemaal vreemd. Zijn opa hield vroeger namelijk ook postduiven en in de buurt waar Giovanni woont (zuidwesthoek van Noord-Brabant), zijn nog altijd veel liefhebbers actief. “De afgelopen jaren ging ik regelmatig bij liefhebbers in de buurt kijken wanneer de duiven thuiskwamen van een vlucht. Ook kwam ik vroeger vaak bij mijn opa op het hok. Daardoor kreeg ik er steeds meer kijk op én steeds meer zin om er zelf iets mee te gaan doen.”

Die interesse groeide in de loop der jaren steeds verder. Thuis was de ruimte voor een groot duivenhok echter beperkt en ook zijn ouders zagen dat niet direct zitten. Wel heeft

Giovanni sinds twee jaar twee duiven in een kleine volière: een postduif en een sierduif die samen een koppeltje vormen en geregeld los buiten vliegen. Maar hij wilde graag meer: een eigen hok met postduiven én de mogelijkheid om aan wedstrijden deel te nemen. Die kans diende zich enkele maanden geleden aan. Sinds kort vormt Giovanni namelijk samen met Jac. Prop een combinatie onder de naam Comb. Prop–Heeren. Ze vliegen in Afdeling Zuid West, vlieggebied Rood. Jac., een oude bekende van zijn opa, zocht hulp bij de verzorging van de duiven. Voor beide partijen bleek dat een ideale oplossing. “Na school ga ik meteen naar Jac. om de duiven te verzorgen. Ik maak de hokken schoon en laat de duiven los.” Zo kan Giovanni toch volop actief zijn in de duivensport.

Giovanni mag zelf beschikken over één hok met twee afdelingen. Daarin huizen momenteel 26 duiven die van hemzelf zijn: 25 jonge duiven waarmee hij over enkele weken wil gaan spelen en één oude duif, een aanvlieger die hij mocht houden. De meeste jonge duiven kreeg hij van liefhebbers uit de regio. “Iedereen wil mij graag helpen.”

Inmiddels zijn de jonge duiven ook al een eerste keer weggebracht, over een afstand van ongeveer 20 kilometer. “Later hoorde ik dat dit misschien wat ver was voor een eerste keer, maar uiteindelijk zijn ze diezelfde dag allemaal weer thuisgekomen. De komende weken laat ik ze nog een paar keer wegbrengen. Het is allemaal nieuw voor mij en daarom ook best spannend. Eigenlijk doe ik nu alles voor de eerste keer.”

Dat de duivensport veel tijd en kennis vraagt, merkt Giovanni nu al. Vooral het uit elkaar houden van de duiven vindt hij soms nog lastig. Gelukkig krijgt hij volop hulp en advies van Jac. en andere ervaren liefhebbers uit de omgeving, met name van René Mous. “Hij helpt me heel goed en neemt altijd de tijd om dingen uit te leggen, ook over technische zaken zoals de kloksystemen. Ik leer elke dag erg veel, maar er is nog veel te leren en te ontdekken.”

Wat Giovanni vooral aanspreekt, is de band met de duiven. “Het omgaan met de duiven vind ik tot nu toe het mooist. Een paar duiven hebben van mij een naam gekregen en ze komen zelfs op mijn armen en schouders zitten.”

Naast de dagelijkse verzorging verdiept Giovanni zich ook steeds meer in de duivensport. Hij leest duivenkranten, bekijkt de website van de NPO en volgt blogs van bekende liefhebbers. Voorlopig richt hij zich vooral op de verzorging en het opleiden van de jonge duiven. “Eerst maar eens leren hoe alles werkt, voordat ik me in andere zaken ga verdiepen.”

Een mentor aan het woord

Corné van Oeveren uit Overberg, mentor afdeling Oost

De mentor die in dit nummer centraal staat, is niet alleen mentor, maar ook donateur en geniet daarnaast grote bekendheid als succesvolle marathonspeler. Het gaat om de 44-jarige Corné van Oeveren uit Overberg. Voor duivensportbegrippen behoort hij nog tot de jongere generatie, maar wie de indrukwekkende erelijst op zijn [website](#) bekijkt (al is deze overigens niet volledig actueel), ziet een staat van dienst waarop menig oudgediende jaloers kan zijn.

Op zijn website is alles te lezen over Corné: hoe hij in de duivensport terechtkwam, welke prestaties hij heeft behaald en met welke duiven hij zulke successen boekt. Onlangs bracht ik hem een bezoek. Dat stond al lange tijd op de planning, maar deze [podcast](#) die Pigeon Pixels met hem maakte, vormde uiteindelijk de aanleiding om hem aan het woord te laten in deze rubriek. Acht uitspraken uit deze podcast vormen de basis voor het onderstaande verhaal.

Duivensport volgens Corne van Oeveren

Wie met de duivensport begint, doet er verstandig aan om eerst een manier van duiven houden te vinden die echt bij hem of haar past. Daarmee wordt niet alleen een bepaald systeem bedoeld, maar vooral een aanpak die aansluit op je persoonlijkheid en je leefomstandigheden. Denk aan de ruimte die je beschikbaar hebt, de financiële mogelijkheden en vooral de hoeveelheid tijd die je in de sport kunt steken.

Niet iedereen kan of wil elke week deelnemen of zich volledig inzetten om een kampioenschap te winnen. Voor sommigen past een meer hobbymatige benadering beter, terwijl anderen juist voldoening halen uit af en toe een dagsucces. Het is daarom belangrijk om realistische keuzes te maken en een vorm van duivensport te kiezen die op lange termijn vol te houden is.

Tegelijkertijd vraagt succes in de duivensport ook om een bepaalde mentaliteit. Wie echt wil slagen, moet een winnaarsmentaliteit bezitten: bereid zijn er alles voor te doen, voortdurend zoeken naar verbeteringen en altijd blijven leren. Mensen die goed presteren, hebben meestal een duidelijke visie en een concreet doel voor ogen. Dat betekent ook dat karakter een grote rol speelt. Doorzettingsvermogen, vastberadenheid en het vermogen om na een teleurstelling opnieuw gemotiveerd verder te gaan, zijn onmisbare eigenschappen. Wie snel aan zichzelf twijfelt, onzeker is of moeilijk kan omgaan met tegenslagen, zal het in deze sport vaak lastiger hebben. Succesvolle duivenliefhebbers onderscheiden zich juist doordat zij na een mindere periode weer met nieuwe energie verdergaan en blijven geloven in hun aanpak.

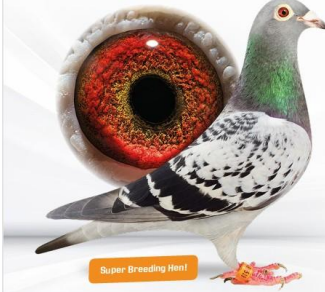
C. van Oeveren

Corne van Oeveren has developed a consistent and well-structured merlebird family, characterized by hardiness, endurance, and reliability on the long-distance races. Through strict selection on natural ability, he has created a homogeneous group capable of performing under a wide range of conditions. The family is further strengthened with direct pigeons from fanciers such as Jelle Jellema and Arjan Beens, whose lines align well with his long-term breeding vision. This combination of focused selection, practical experience, and strong genetic foundations forms the basis of his current colony.

TOP 10 NPO RESULTS LAST 10 YEARS:

1. NPO PERPIGNAN	3. NPO ST VINCENT	5. NPO PERIQUEUX	7. NPO BARCELONA
1. NPO RUFFEC	3. NPO MARSEILLE	5. NPO ST VINCENT	8. NPO NARBONNE
2. NPO BERGERAC	3. NPO PERPIGNAN	6. NPO BERGERAC	8. NPO RUFFEC
2. NPO DIEUX-MINERVOIS	3. NPO RUFFEC	6. NPO PERPIGNAN	9. NPO ST VINCENT
2. NPO ST VINCENT	3. NPO BERGERAC	6. NPO PERPIGNAN	9. NPO RUFFEC
2. NPO DAX	4. NPO PERIQUEUX	7. NPO PERIQUEUX	10. NPO LIMOGES
2. NPO PERIQUEUX	4. NPO PERIQUEUX	7. NPO PERIQUEUX	10. NPO MARSEILLE
2. NPO AGEN	4. NPO BERGERAC	7. NPO RUFFEC	
3. NPO BERGERAC	5. NPO ORANGE	7. NPO BARCELONA	

Nova
NL14-1489519

Mother to:

1. NPO Perpignan	73. Nat. Perpignan
6. NPO Bergerac	94. Nat. Barcelona
15. Nat. Limoges	124. Nat. Barcelona
20. NPO Bergerac	184. Nat. Barcelona
40. NPO Orange	217. Nat. Pau

Grandmother to:

2. NPO St Vincent	3. NPO Perpignan
6. Nat. Narbonne	12. NPO Ruffec
46. NPO Ruffec	

Granddaughter of: "Snelle Jelle", "Miss Sjaan", "Rika" & "Mr. Bergerac", Arjan Beens.

Super Breeding Hint!

Papillon
NL22-8291634

Father & Grandfather to:

1. Best Agn (over 3 years) 2022-2023-2024
2. NPO Bergerac 2017
6. NPO Ruffec 2024
7. NPO Ruffec 2022
8. NPO St Vincent 2020
10. NPO Bressols 2024
21. NPO Agen 2025
41. Final Golden Agave Portugal 2023

Full brother of: "Poulidor", super breeder, father 2-4-5-7-20-17-48 NPO etc.

Grandson of: "Snelle Jelle" & "Miss Sjaan", Arjan Beens.

Bonifatius
NL22-8291634

3. NPO St Vincent 2025
4. Nat. Sector 3 St Vincent 2025
15. Nat. St Vincent

Nest-brother to: "New Pastoor", father of:

1. NPO Perpignan
11. Nat. Perpignan

Bred from: "De Pastoor", 5. NPO St Vincent 2020 & "Petit Four"

Beppie
NL23-9156881

2. NPO St Vincent 2025
2. Nat. Sector 3 St Vincent 2025
8. Nat. St Vincent 2025
24. NPO Bergerac 2025

Full sister to:

6. Nat. Narbonne 2022 (to Arjan Beens)
--

Granddaughter: "Poulidor" & "Nova"

Zandschulperweg 14, 3958 KM Overberg | Phone: +31 (0)6 - 51 14 63 70 | E-mail: cornevanoeveren@outlook.com

Ik zou graag zien dat duivenliefhebbers wat vriendelijker en respectvoller met elkaar omgaan. In plaats van elkaar af te kraken, zoals helaas regelmatig op sociale media gebeurt, zouden we elkaar juist moeten helpen, motiveren en ondersteunen. Iedereen kan van elkaar leren, ongeacht ervaring of prestaties. Door samen de duivensport te beleven, kennis te delen en elkaar te stimuleren, bereiken we veel meer dan door elkaar voortdurend de maat te nemen. Een positieve en collegiale sfeer maakt de sport niet alleen leuker voor iedereen, maar kan er ook voor zorgen dat meer nieuwkomers zich aangetrokken voelen tot onze mooie hobby.

Naar mijn mening gaan we de verkeerde kant op wanneer we duiven kweken en opleiden die alleen onder ideale omstandigheden goed naar huis komen. Het vele lappen van jonge duiven is daar een duidelijk voorbeeld van. Beginners zou ik daarom willen advi-

seren zich niet te veel te laten meeslepen door de soms overdreven trainingsmethoden die door bepaalde liefhebbers worden toegepast. Veel belangrijker is het om duiven te leren omgaan met minder gemakkelijke omstandigheden, zodat ze zich ontwikkelen tot sterke en betrouwbare wedstrijdduiven. Daarnaast is een goede selectie van groot belang. Beoordeel duiven op de vluchten waarvoor ze daadwerkelijk zijn gefokt en gebouwd. Het heeft weinig zin om zware dagfond- of marathonduiven af te rekenen op hun prestaties als jonge duif of op de vitesse- en midfondvluchten. Elke duif moet de kans krijgen zich te bewijzen op de discipline waarvoor zij bedoeld is.

Beppie - 2e nat. St. Vincent 2025 sector 3

Roofvogels vormen een ontzettend groot probleem voor de duivensport. Ook ik heb daar de laatste tijd veel mee te maken. Dat zorgt voor de nodige stress wanneer de duiven los zijn. Niet alleen voor de duiven zelf, maar ook voor mij. Bij elke aanval houd je je hart vast en hoop je dat niet één van je beste duiven wordt gepakt. Hoewel ik in een bosrijke omgeving woon, heb ik er de afgelopen jaren nooit zoveel last van gehad als in de laatste weken. Ik heb een koppel oehoes in een volière, wat tot voor kort goed werkte als afschrikmiddel. Om de een of andere reden lijkt dat effect nu echter verdwenen. Daarom zal ik op zoek moeten naar andere oplossingen.

Ik ben er voor 100% van overtuigd dat je een duif alleen moet spelen wanneer die er echt aan toe is, en niet omdat hij om welke reden dan ook mee móét. Met andere woorden: alleen als het kan gaan ze mee en niet omdat het moet. Wanneer je duiven op nest speelt, zoals de meeste marathonspelers doen, ben je sterk afhankelijk van de juiste neststand. Als duiven in de aanloop naar een marathonvlucht wegblijven of pas dagen

later thuiskomen, raken de neststanden verstoord. Dat is van negatieve invloed op de conditie. Het kan zodoende gebeuren dat je favoriete duif eigenlijk thuis zou moeten blijven omdat die niet in topconditie verkeert. Als zo'n duif toch wordt ingekorfd is deze er meestal niet klaar voor om met kans op succes gespeeld te worden. Daarom speel ik mijn marathonduiven op weduwschap. Op die manier heb je meer mogelijkheden om de duiven voor de vlucht uit te zoeken die er daadwerkelijk aan toe zijn.

Vrijwel alle problemen ontstaan door stress. Daarom ben ik van mening dat je al op jonge leeftijd moet beginnen met het voorkomen van mogelijke stressfactoren. Een belangrijk onderdeel daarvan is het wennen van jonge duiven aan de mand. Daar begin ik direct na het spenen mee. Elke jonge duif die ik afspeen, brengt de eerste twee weken 's nachts door in een mand. Ze slapen dus gedurende die periode in de mand. Soms zet ik die ook een tijdje in de zon, omdat dergelijke omstandigheden later eveneens stress kunnen veroorzaken. Ik hang geen drinkbakken aan de mand. Een duif ruikt water en hoeft naar mijn mening niet te leren waar het te vinden is. Een jonge duif die op het hok niet zelfstandig de waterbak weet te vinden is geen slimme duif, en voor zulke duiven heb ik geen plaats op mijn hok. Een goede duif daarentegen kun je ontzettend veel leren.

Ik grijp elke mogelijkheid aan om beter te worden. Daarom vind ik de ontwikkeling waarbij we duiven live kunnen volgen fantastisch. Die levert namelijk een enorme hoeveelheid waardevolle data op, waar we als sport veel mee kunnen doen. Neem bijvoorbeeld de selectie. Ik selecteer op prestaties. Als ik uit een bepaald kweekkoppel geen jongen overhoud, doe ik dat koppel normaal gesproken weg. Maar stel dat ik dankzij live data weet dat een jong uit datzelfde koppel tijdens een nationale vlucht aan de kop van het peloton vloog en vijftig kilometer voor de finish door een roofvogel werd gepakt, kijk ik ineens heel anders naar de waarde van dat koppel. En dat is nog maar één voorbeeld. Denk ook aan de inzichten die we kunnen verkrijgen uit slecht verlopen vluchten, of over het gedrag van verschillende typen duiven. Kiezen marathonduiven bijvoorbeeld vaker voor een andere luchtlaag dan programmaduiven? Hoe meer data we verzamelen, hoe meer inzicht we krijgen in onze duiven: hun gedrag, hun vliegroutes, hun reactie op weersomstandigheden en de keuzes die ze onderweg maken. Dat kan de sport alleen maar vooruithelpen. Helaas zijn er nog altijd liefhebbers die dat niet willen inzien. Naar mijn mening kijken te veel mensen nog op een te bekrompen manier naar de duivensport. Daarmee komen we niet verder. We moeten niet blijven vasthouden aan oude systemen en denkpatronen, maar vooruitkijken en meegaan met de ontwikkelingen van deze tijd. De duivensport heeft al veel te lang stilgestaan.

Tot slot. Wat mij misschien wel het meest aanspreekt in de duivensport, en zeker in de marathonvluchten, is dat karakter uiteindelijk altijd boven komt drijven. Niet alleen het karakter van de duif, maar ook dat van de liefhebber. Succes komt zelden door steeds van systeem te veranderen, maar juist door een duidelijke visie te hebben, daar jarenlang aan vast te houden en gaandeweg kleine verbeteringen door te voeren. Wie blijft leren en openstaat voor nieuwe inzichten, heeft volgens mij de grootste kans om op lange termijn succesvol te zijn.

Van het net geplukt

Duivenpunt.nl een nieuwe startpagina van Tim Exterkate

Startpagina's zijn lang niet meer zo populair als in de jaren negentig en het begin van deze eeuw, toen de meeste computergebruikers hun pc opstarten met een startpagina oftewel een overzichtspagina vol met handige links. Waar websites als Startpagina.nl en Altavista in de pionierstijd van het internet onmisbare toegangspoorten waren, is het surfgedrag van gebruikers in de loop der jaren echter sterk veranderd.

Toch blijkt er ook vandaag nog behoefte te bestaan aan een centrale plek waar relevante informatie overzichtelijk wordt aangeboden. Zeker binnen een hobby als de duivensport, waar liefhebbers dagelijks op zoek zijn naar uitslagen, verenigingsnieuws, veilingen, kampioenschappen, weerinformatie en achtergronden, kan een goed ingerichte startpagina veel tijd besparen. Met die gedachte is onlangs Duivenpunt.nl gelanceerd. Deze nieuwe website wil een verzamelpunt zijn voor alles wat met de duivensport te maken heeft. Bezoekers vinden er een overzicht van belangrijke organisaties, nieuwsbronnen, uitslagenwebsites, liefhebbersplatforms en andere nuttige online bestemmingen binnen de sport. Alles zeer overzichtelijk en dit portal is echt een meerwaarde voor wie wat minder bedreven is op het internet.

Het initiatief speelt in op de behoefte aan overzicht in een tijd waarin informatie steeds meer verspreid raakt over talloze websites en sociale mediakanalen. Vooral voor beginnende liefhebbers kan het lastig zijn om hun weg te vinden in het grote aanbod van online informatie. Duivenpunt.nl probeert hierin een wegwijzer te zijn. Of de website zal uitgroeien tot een vaste waarde binnen de duivensport zal de toekomst moeten uitwijzen. Het initiatief verdient in ieder geval aandacht, omdat het laat zien dat er nog altijd nieuwe ideeën ontstaan om de duivensport ook online toegankelijk en zichtbaar te houden. Een bezoekje aan Duivenpunt.nl is dan ook zeker de moeite waard voor iedere duivenliefhebber die graag snel toegang heeft tot de belangrijkste informatie binnen onze sport.

De initiatiefnemer en eigenaar van deze nieuwe startpagina is de 36-jarige Tim Exterkate uit Hengelo. Binnen de duivensport is hij onder meer bekend als eigenaar van Duivenwebsites.nl, een bedrijf dat zich heeft gespecialiseerd in het ontwikkelen van websites voor postduivenliefhebbers. Tim is één van onze samenwerkingspartners en meldde zich al in de opstartfase van de SBD met de vraag of hij iets voor ons kon betekenen. Van zijn kennis en ervaring zullen we vast nog gebruik gaan maken.

Zelf is Tim sinds 2004 actief in de duivensport. Al als jeugdlid behaalde hij aansprekende resultaten, waaronder een 4e plaats als Nationaal Kampioen Midfond en een 6e plaats als Nationaal Kampioen Jonge Duiven. De afgelopen jaren is hij de sport steeds serieuzer gaan beoefenen. Hij omschrijft zichzelf als een fanatieke liefhebber die voortdurend op zoek is naar verbetering. Door streng te selecteren en continu te investeren in kwaliteitsduiven, heeft hij inmiddels een solide basis opgebouwd. Tegelijkertijd ziet hij nog volop mogelijkheden om verder door te groeien. Zijn favoriete disciplines zijn de midfond en dagfond. Daarnaast heeft hij sinds enkele jaren ook een aantal marathonduiven in zijn vliegploeg opgenomen. Tim speelt doorgaans met een relatief klein aantal duiven, maar weet daarmee opvallend sterke prestaties neer te zetten. Zo behaalde hij met zijn enige ingezette duif op Cahors/Bressols een 1e regionale prijs. Ook op de dagfondvlucht vanuit Vierzon van 6 juni 2026 liet hij zich opnieuw van voren zien met een 4e plaats tegen 2.289 duiven in Afdeling Oost-Oost.

Tim verdient zijn dagelijkse brood in de online marketing en beschikt over ruime ervaring op het gebied van websites, webapplicaties en digitale communicatie. Naast zijn vaste dienstverband runt hij al ruim vijftien jaar een eigen onderneming, waarmee hij professionele en gebruiksvriendelijke websites en webapplicaties ontwikkelt voor bedrijven en organisaties. Met deze kennis en ervaring wil hij ook zijn steentje bijdragen aan het behoud en de promotie van de duivensport. Hoewel hij geen bestuurlijke functies vervult, ondersteunt hij waar mogelijk initiatieven binnen de sport. Daarnaast is hij verantwoordelijk voor de website en de sociale media voor CC4 Hart van Twente. Vanwege zijn drukke agenda kiest hij er bewust voor om zijn bijdrage vooral op praktisch en communicatief vlak te leveren.

Lange Adem ...

Selectie en St Vincent door Piet de Vogel

In mijn laatste artikel had ik beloofd om in deze bijdrage wat meer te vertellen over de selectie en het spel.

Inmiddels is het marathonseizoen weer van start gegaan met een middaglossing vanuit Bordeaux, waarbij mijn duiven prima naar huis kwamen. De eerste duif vond ik helaas om 5.00 uur slapend op het dak. Het lukte pas om haar om 5.18 uur over de antenne te krijgen. Daarna maakte ik alsnog een mooie uitslag met 8 van de 15 ingezette duiven (waarvan 7 jaarlingen) in de prijzen en een vijftal vroege duiven. In sector Zuidwest begon ik met de 9e prijs, gevolgd door de plaatsen 69, 156, 219, 239 enzovoort, tegen 3.212 duiven. Het geeft in ieder geval vertrouwen voor de komende vluchten, waarop steeds met kleine ploegjes zal worden deelgenomen.

Dit jaar speel ik voor het eerst alles op nest. In april zijn de duiven gekoppeld. Voor mij is dit een leerjaar met een nieuwe aanpak, waardoor ik wat gemakkelijker van huis kan zijn (ik ben inmiddels opa geworden!) en die qua energie beter is op te brengen. Mijn gezondheid laat namelijk af en toe wat te wensen over. Het systeem is eenvoudig: begin april koppelen, één keer dood laten broeden en daarna de natuur grotendeels haar gang laten gaan. Eén systeem voor alle duiven, wat een stuk gemakkelijker en relaxter is dan voorgaande jaren, toen er ook nog een hok weduwnaars zat. We bekijken per week hoe het uitkomt. Geen vorm betekent hier simpelweg: niet de mand in. De voorbereiding verliep matig, met slechts een paar staartprijesjes. Maar toen de juiste neststand kwam, de training werd opgevoerd en er zwaarder en vetter werd gevoerd, kwam ook de conditie. Nu is het weer afwachten. De ploeg is dit jaar relatief klein. Ik heb minder duiven dan andere jaren, met als grote voordeel dat het overzicht beter is. Er zitten momenteel nog 21 koppels, waarvan meer dan de helft jaarlingen. Een deel daarvan heeft zelfs nog oude pennen.

St Vincent

Inmiddels is St. Vincent gevlogen, waarop ik vijf duiven had ingezet. In ons NIC werd een mooie uitslag behaald met 4 van de 5 in de prijzen. Een vroege aankomst ontbrak, maar het is natuurlijk niet altijd feest. Nationaal komen we met deze uitslag niet echt aan bod, maar dat hoort nu eenmaal bij een vlucht met op het einde een harde WZW-wind. De wind bepaalt voor een groot deel de uitslagen, al werkt dat soms ook in ons voordeel.

Het werd een snelle editie met veel nachtvliegers. Ik ben tevreden dat alle duiven weer thuis zijn. Met vijf mee tegen 208 duiven in ons NIC werd gespeeld: **10 - 24 - 25 - 48**. Mijn eerste duif was **Dochter DOUGIE**. Dit tweejarige duivinnetje komt uit een samenkweek met Peet Solleveld. Zij is een dochter van de crack **DOUGIE**. Vorig jaar won zij als jaarling al een nette prijs vanaf Narbonne. St. Vincent was pas haar tweede marathonvlucht. Deze telg uit de **CAHORS-lijn** bevestigt opnieuw de kwaliteit van deze stam. Ook prijs 7 bij R. van den Bos werd behaald door een kleinkind uit de CAHORS-lijn. Een goede lijn dus!

Dochter Dougie met de Bles

Selectie

Selectie is de basis van presteren in de sport, en dat is in de duivensport niet anders. Hoe hoger de lat wordt gelegd, hoe beter uiteindelijk de prestaties. Emotioneel is dat soms best lastig, maar het hoort erbij. Voor de marathonduif is selecteren wat moeilijker. Als jonge duif kun je er eigenlijk nog weinig over zeggen, althans dat is mijn ervaring. Iedere jonge duif die mij qua model, uitstraling en pluim aanspreekt én na drie à vier vluchtjes nog aanwezig is, mag blijven. Daarbij moet wel worden gezegd dat hier selectief wordt gekweekt. Veel duiven komen uit bewezen oude lijnen die zich ook in de kweek al hebben bewezen. Wel worden de duiven regelmatig omgekoppeld en krijgen oudere duiven vaak een jongere partner om de vitaliteit te behouden. Ik heb bovendien het geluk dat ik nieuwe koppelingen ook elders kan laten uitproberen. Dat is zeker een voordeel.

Het belangrijkste voor mij zijn natuurlijke gezondheid en vitaliteit, gecombineerd met gedrag en bouw. Een mooie balans, een prima pluim en goed kleurpigment vind ik belangrijk. De afstamming van de duiven hier is momenteel uitstekend, dus daar kijk ik nauwelijks meer naar. Er is de afgelopen jaren zwaar door geselecteerd, waardoor er nog maar weinig probeersels over zijn. De papieren tijgers zijn verdwenen. De selectie vindt het hele jaar door plaats. Alle broedhokken hoeven hier zeker niet bezet te zijn; ongeveer de helft staat zelfs gesloten.

Van een jaarling moet ik in ieder geval iets positiefs kunnen zeggen en het liefst laat deze zich een keer zien. Ze worden één of twee keer gespeeld op een marathonvlucht, soms zelfs helemaal niet. Duiven die veel te laat komen of conditioneel tekortschieten, vallen af. Vanaf twee jaar moeten ze echt gaan presteren. Jaarlingen waarin ik vertrouwen heb, maar die nog niets hebben laten zien, krijgen vaak nog een extra kans. Valt een kweeklijn tegen, dan gaat die er in principe helemaal uit. Uitzonderingen bevestigen uiteraard de regel. Wieden doet groeien. Als het onkruid weg is, doen de mooie planten het ook beter!

Tot zover mijn visie op selectie op eigen hok. Ik heb de wijsheid niet in pacht, maar wellicht kunt u er uw voordeel mee doen. Uiteindelijk bepaalt u zelf hoe hoog u de lat legt. Veel succes en plezier op de komende vluchten.

De Hobbyist

In deze rubriek laten we regelmatig een echte hobbyist aan het woord over hoe hij of zij de duivensport beleeft. Deze keer is dat de 50-jarige Edgar Grasmeijer uit Meppel.

Edgar Grasmeijer

De liefde voor duiven begon bij Edgar al op jonge leeftijd. Als elfjarige vond hij een verdwaalde postduif, die naar later bleek uit Almelo te komen. Nadat hij deze een paar weken had verzorgd en de duif niet meer wegvloog, werd contact gezocht met de eigenaar. Edgar mocht de duif houden. Een jaar later verhuisde hij met zijn ouders naar Meppel en de duif ging natuurlijk mee. Het toeval wilde dat zij pal naast de plaatselijke duivenvereniging kwamen te wonen. Het duurde dan ook niet lang voordat er een nieuwe duivenmelker was geboren. In 1987 begon hij als twaalfjarige zelf met de duivensport.

Jarenlang was Edgar actief in de sport en duiven zijn altijd een onderdeel van zijn leven gebleven. Ook toen hij rond zijn 25e gedurende een korte periode in een appartement woonde, hield hij nog enkele sier- en postduiven en bleef hij lid van de vereniging. Niet lang daarna kreeg hij weer de gelegenheid om de duivensport actief op te pakken. Edgar bleef uiteindelijk tot 2010 actief als duivenmelker. Door privéomstandigheden kwam daar een einde aan.

Toch verdwenen de duiven nooit uit zijn leven. Integendeel. Edgar heeft tegenwoordig nog altijd zo'n 35 tot 40 duiven, waaronder zelfs nog nazaten van duiven waarmee hij vroeger vloog. Het grootste deel van zijn huidige bestand bestaat echter uit op straten en pleinen gevangen postduiven. Daarbij vallen vooral de bijzondere kleuren op. Zo heeft hij onder andere een roodschimmel die hij in een winkelstraat in Amersfoort ving en een Poolse schalie die hij uit een gracht in Meppel redde. Daarnaast heeft hij zwarten, witten, roden, schimmels, een choco, veel bonten en de gewone blauwen en krassen natuurlijk. Zijn hok herbergt bovendien een internationaal gezelschap met duiven uit onder meer België, Frankrijk, Polen, Engeland, Tsjechië, Slowakije, Zweden, Duitsland en Schotland. Vrijwel al deze duiven zijn door hem (op)gevangen.

Het vangen van verdwaalde duiven vormt tegenwoordig de kern van zijn duivenliefhebberij. Waar hij ook naartoe gaat, Edgar heeft altijd een zakje duivenvoer bij zich. Ziet hij een postduif tussen de stadsduiven lopen, dan probeert hij deze te vangen. Daarvoor heeft hij stevast een sok bij zich waarvan de teen is afgeknipt, zodat de kop van de duif erdoorheen kan steken. De duif gaat in de sok, de sok in een tas, en zo hebben al heel wat verdwaalde duiven de reis naar Meppel gemaakt. Vanuit plaatsen als Groningen, Amersfoort, Heerenveen, Zwolle en Steenwijk bracht hij duiven veilig onder dak. Zelfs vanaf Ameland nam hij ooit meerdere verdwaalde duiven mee terug. Van iedere duif probeert hij vervolgens de eigenaar te achterhalen. Als deze geen prijs meer stelt op terugkeer, krijgt de duif een nieuw thuis bij Edgar in Meppel.

Wat zijn mooiste herinneringen aan de duivensport zijn? Edgar hoeft er niet lang over na te denken. "Als jonge liefhebber won ik eens een half varken. Zoiets blijft je altijd bij." Ook zijn laatste seizoen als actieve duivensporter herinnert hij zich nog goed. Met een duif die als eerste arriveerde van Ruffec won hij de eerste prijs in het nationaal inkorfcentrum in Meppel en de 10^e plaats van de drie noordelijke provincies samen. De duif had daarvoor een afstand van 860 kilometer in iets meer dan elf uur overbrugd. Toch zit zijn grootste plezier vooral in het spel zelf. "Het mooiste moment blijft wanneer je een duif hoog aan de hemel als een stipje ziet verschijnen en hem vervolgens pijlsnel naar beneden ziet duiken richting het hok."

Een bijzondere plaats in zijn herinneringen neemt de duif 'Noorbeek' in. Deze duif werd binnen de vereniging een begrip en bereikte de respectabele leeftijd van zestien à zeventien jaar. Voor Edgar was het vanzelfsprekend dat de duif op zijn hok oud mocht worden. Als groot dierenliefhebber had hij het overigens altijd moeilijk met het selecteren en wegdoen van duiven; dat was nooit zijn favoriete onderdeel van de sport.

Hoewel hij tegenwoordig geen uitslagen meer volgt en geen actieve band meer heeft met de wedstrijdsport, kweekt hij af en toe nog wat jonge duiven voor een oud-clubgenoot. De kans dat hij ooit weer actief gaat vliegen, acht hij nihil. Maar afscheid nemen van duiven? Dat zal niet gebeuren. Op de vraag wat duiven voor hem betekenen, antwoordt hij zonder aarzelen: "Dat is moeilijk onder woorden te brengen. Het is een gevoelskwestie. Ik ben gewoon gek op duiven."

De duivensport in Griekenland

Van diverse lezers kreeg ik het verzoek iets te schrijven over de wijze waarop de duivensport in andere landen wordt beoefend. Omdat ik in mijn periode als duivencoach verschillende duivenliefhebbers in het buitenland heb bezocht en met de meesten van hen nog regelmatig contact onderhoud, ben ik in mijn archieven gedoken. Aangezien ik onlangs nog contact had met Panagiotis (Panos) Mathios, die een bestuursfunctie bekleedt binnen de Griekse duivensportbond, begin ik deze serie met een beschrijving van de duivensport in Griekenland. Als uitgangspunt dient het artikel dat ik destijds schreef over mijn bezoek aan een aantal liefhebbers in Athene, aangevuld met actuele informatie van Panos.

Het houden van duiven is in Griekenland bijzonder populair. Die populariteit reikt veel verder dan de postduivensport, die in het land relatief kleinschalig is. Liefhebbers van sierduiven, tuimelaars en diverse lokale en oosterse duivenrassen zijn er daarentegen in groten getale. Deze traditie is nauw verweven met de geschiedenis en cultuur van het Middellandse Zeegebied.

Duivenhuis op het eiland Tinos – foto Machiel de Vos

Zo staan de Cycladen bekend om de beroemde Peristériens (duiventillen): vaak rijk versierde stenen bouwwerken die eeuwen geleden door Venetianen en lokale bewoners werden gebruikt voor het kweken van duiven. De dieren dienden als voedselbron, terwijl de mest een waardevolle bijdrage leverde aan de landbouw. Tegenwoordig behoren deze karakteristieke duiventillen tot het culturele erfgoed van Griekenland.

Daarnaast is Griekenland bekend om zijn duikvluchtduiven. Een bijzonder Grieks ras is de

Vouta, ook bekend onder namen als Ujidiko, Uzjitiko, Elevator en Stakostario. Dit ras ontstond uit kruisingen van verschillende duivensoorten, waaronder de rotsduif, inheemse duiven uit de regio Thessaloniki en duiven uit het Midden-Oosten die in de Middeleeuwen naar Griekenland werden gebracht. Later werden ook bloedlijnen van Oekraïense en Russische hoogvliegers ingebracht. Dankzij Griekse emigranten heeft de Vouta inmiddels wereldwijd bekendheid gekregen.

Vooraf in Perama is het houden en vliegen met Vouta-duiven bijzonder populair. Alleen al in deze relatief kleine plaats zijn meer dan honderd liefhebbers van het ras actief. De Vouta behoort tot de hoogvliegers en staat bekend om zijn spectaculaire vliegprestaties. De duiven stijgen tot grote hoogte, soms zelfs boven de wolken, om vervolgens op commando een steile duikvlucht in te zetten waarbij snelheden tot wel 230 kilometer per uur kunnen worden bereikt. Dat levert een indrukwekkend schouwspel op. Zie dit filmpje [Vouta-in-duikvlucht](#)

Vouta's van Panos Mathios

Hoewel het houden van andere duivenrassen in Griekenland zeer populair is, blijft de postduivensport er relatief kleinschalig. Het land telt ongeveer 250 postduivenliefhebbers, waarvan circa 200 actieve vliegende leden. Vooral in de regio Centraal-Macedonië geniet de sport grote populariteit. Verspreid over het land zijn ongeveer dertig postduivenverenigingen actief, waarvan het merendeel in deze regio is gevestigd. In Athene is slechts één vereniging actief, waar ook liefhebbers uit Albanië en Bulgarije zijn aangesloten.

Het vliegseizoen loopt van april tot en met juli. De afstanden variëren per regio, van ongeveer 150 tot maximaal 900 kilometer. Vanuit Athene wordt voornamelijk gevlogen in noordelijke en westelijke richting. Door het bergachtige landschap en de vaak zeer hoge zomertemperaturen verlopen vooral vluchten boven de 300 kilometer doorgaans zwaar. Er wordt uitsluitend met oude duiven gevlogen; jonge duiven worden alleen afgericht.

Ook de OLR's (éénhokraces) zijn bijzonder populair in Griekenland. In sommige verenigingen wordt zelfs helemaal niet aan reguliere wedvluchten deelgenomen en richten de leden zich uitsluitend op internationale One Loft Races, voornamelijk binnen Europa. Diverse Griekse liefhebbers hebben op dit terrein hun sporen verdiend tijdens gerenommeerde éénhokraces als AS Golden, Algarve, Sofia en Corabia.

Veel van de postduiven in Griekenland komen oorspronkelijk uit Nederland, België of Duitsland, al gaat die afkomst soms meerdere generaties terug. Daarbij vallen de namen op van bekende liefhebbers die doorgaans niet tot de goedkoopste behoren. Dat doet vermoeden dat er in het verleden regelmatig stevig is geïnvesteerd in de aanschaf van kwaliteitsduiven. Toch beschikken de meeste Griekse duivenliefhebbers niet over veel financiële middelen; de inkomens liggen er aanzienlijk lager dan in Nederland. Het gemiddelde netto maandloon bedraagt iets meer dan 1.100 euro. Daar staat tegenover dat men veel samenwerkt en scherp let op interessante aankopen. Stambomen en uitslagen worden grondig bestudeerd en geanalyseerd. Bovendien zijn de laatste jaren verschillende liefhebbers succesvol geweest in éénhoksraces, waarna een deel van de gewonnen prijzengelden opnieuw werd geïnvesteerd in de aankoop van nieuwe duiven. Daarnaast wordt samengewerkt met enkele vooraanstaande Duitse kampioenen.

Samenvattend: de duivensport leeft zeker ook in Griekenland, maar in een andere vorm dan in ons land. Waar in Nederland de reguliere postduivensport nog altijd meer dan 12.000 beoefenaars kent en het aantal liefhebbers van andere duivensporten, inclusief sierduivenfokkers, krap 3.000 telt, is het in Griekenland precies andersom. Daar is de traditionele postduivensport (het racen met duiven) een heel kleine sport met zo'n 300 beoefenaars, terwijl Griekse liefhebbers zich juist massaal richten op het houden van sierduiven en duikvliegduiven. Harde cijfers zijn niet bekend, maar het zijn er minstens evenveel als de 12.000 geregistreerde postduivenliefhebbers in Nederland.

Donateur in beeld – Esther Noorderijk, Brummen – Duivendirect

In de rubriek Donateur in beeld stellen we maandelijks een donateur voor. Deze keer staat de 48 jarige Esther Noorderijk uit Brummen centraal. Als eigenaar van Duivendirect is zij binnen de Nederlandse duivensport een bekende naam. Het bedrijf begon ooit als koeriersdienst voor postduiven, maar heeft zich ontwikkeld tot een veelzijdige onderneming. Tegenwoordig biedt Duivendirect onder meer faciliteiten voor quarantaine, TRACES en hotel/pensionstalling, verzorgt het diverse backofficewerkzaamheden voor de duivensport en fungeert Esther als contactpersoon voor verschillende One Loft Races. Op haar website [duivendirect](https://duivendirect.nl) wordt één en ander duidelijk beschreven.

Esther is een boerendochter en groeide op tussen de dieren. Met duiven had zij aanvankelijk echter weinig affiniteit. Dat veranderde toen zij haar ex-man Wilco ontmoette. Hij was de zoon van een duivenliefhebber en had tijdens hun huwelijk de duivensport weer opgepakt. Via hem kwam ook Esther in aanraking met de sport. In 2011 ontstond het idee om een koeriersdienst voor postduiven op te zetten.

Esther Noorderijk

Destijds woonde zij in Doornspijk. Vanuit dit mooie Veluwe dorp doorkruiste Esther ruim tien jaar lang heel Nederland en later ook diverse omliggende landen om duiven veilig van en naar hun bestemming te vervoeren. Dankzij haar servicegerichte aanpak groeide Duivendirect uit van een gespecialiseerde koeriersdienst tot de veelzijdige onderneming die het vandaag de dag is: een wereldwijd bekende naam binnen de duivensport, die bij klanten en partners veel vertrouwen geniet.

In de beginjaren van Duivendirect schreef Esther regelmatig blogs over haar ervaringen als duivenkoerier en beginnend duivenliefhebber. Daarin kwam duidelijk naar voren wat haar nog altijd kenmerkt: aandacht voor zowel dier als mens. Volgens Esther vormt juist die persoonlijke benadering de basis van het succes van Duivendirect. Zorg voor de duiven en service richting de klant zijn voor haar vanzelfsprekend.

Als echte dierenliefhebber denkt Esther altijd vanuit het dier. Ze heeft oog voor welzijn en leeft mee wanneer duiven tijdens een vlucht achterblijven. Tegelijkertijd staat voor haar het plezier in de duivensport centraal. Hoewel een mooie uitslag natuurlijk welkom is, vindt zij sportiviteit minstens zo belangrijk. Verliezen hoort er volgens haar net zo goed bij als winnen.

Wat Esther bovendien aanspreekt in de duivensport zijn de vele ontmoetingen met duivenliefhebbers. Tijdens haar vele ritten als duivenkoerier leerde zij mensen uit alle lagen van de samenleving kennen. De vaak kleurrijke en persoonlijke contacten, soms ontroerend en soms hilarisch, maakten haar werk bijzonder. Door goed te luisteren en oprechte belangstelling te tonen, bouwde zij met veel klanten een vertrouwensband op. Die combinatie van betrokkenheid, service en liefde voor mens en dier vormt nog altijd het visitekaartje van Duivendirect dat sinds 2022 gevestigd was in Brummen op het terrein van de firma Eijerkamp. In April van dit jaar zijn Esther en haar vriend Henk Jurriens (ook geen onbekend gezicht in de duivensport) gaan samen wonen en zullen zij hun gezamenlijke passie gaan uitoefenen op hun nieuwe adres te Brummen met de aftrap van het Jonge Duivenseizoen.

Naast haar werkzaamheden voor Duivendirect heeft Esther zich ook bestuurlijk ingezet voor de duivensport. Op verzoek trad zij destijds toe tot het bestuur van de NPO, omdat zij vond dat het belangrijk is dat betrokken liefhebbers hun verantwoordelijkheid nemen als vrijwilliger. “Het wordt steeds lastiger om vrijwilligers en bestuurders te vinden, dus ik vond dat ik ook mijn steentje moest bijdragen”, vertelt zij. Esther kijkt met plezier terug op haar bestuursperiode en bewaart goede herinneringen aan de samenwerking met haar medebestuurders. Uiteindelijk kwam er een moment waarop zij zich niet langer kon vinden in de koers die werd gevolgd. In goed overleg besloot zij daarom haar bestuursfunctie neer te leggen. Hoewel zij momenteel geen bestuursfunctie bekleedt, sluit zij niet uit dat zij zich in de toekomst opnieuw bestuurlijk voor de duivensport zal inzetten.

Een initiatief uit haar bestuursperiode waar Esther nog altijd met tevredenheid op terugkijkt, is de introductie van de Ladies League. Het idee ontstond vanuit de wens om vrouwen die op allerlei manieren betrokken zijn bij de duivensport meer erkenning en betrokkenheid te geven. Daarbij dacht zij niet alleen aan vrouwelijke liefhebbers, maar

ook aan de vele partners die achter de schermen een belangrijke bijdrage leveren, bijvoorbeeld in de vereniging, bij de verzorging van de duiven of bij de administratieve werkzaamheden. Daarnaast zag zij kansen om ook vrouwen die nog weinig affiniteit met de sport hadden op een laagdrempelige manier kennis te laten maken met de competitiebeleving van de duivensport. De Ladies League heeft ertoe geleid dat verschillende deelneemsters uiteindelijk zelf lid werden en zelfs actief gingen deelnemen aan wedstrijden. Dat was precies het doel dat Esther voor ogen had: meer vrouwen enthousiast maken voor de sport. Hoewel er in de beginjaren soms discussie ontstond over de uitvoering van het concept, heeft de Ladies League volgens haar bewezen dat gerichte aandacht voor nieuwe doelgroepen een positieve bijdrage kan leveren aan de toekomst van de duivensport.

Esther staat bekend als iemand die openstaat voor vernieuwing en vindt dat de duivensport best wat vaker mag aansluiten bij de technologische mogelijkheden van deze tijd. Zelf maakt zij onder meer gebruik van livetrackers om het gedrag en de prestaties van haar duiven beter te kunnen volgen. Vooral bij jonge duiven levert dat volgens haar waardevolle inzichten op. “Mijn jongen waren afgelopen weken soms twee uur weg. Dan vraag je je af: zijn ze aan het trainen of zitten ze ergens in een weiland of aan een waterkant? Door de livetrackers kon ik precies zien hoe ver ze al vlogen. En dan sta je voor de eerste keer op 800 meter afstand te lossen, terwijl die jongen zelf al eens 30 kilometer van huis zijn geweest”, vertelt Esther lachend. Tegelijkertijd waarschuwt zij ervoor de waarde van het traditionele opleeren niet te onderschatten. “De ervaring in de mand, het losgaan, naar huis vliegen en direct op de klep vallen is óók een belangrijk leerproces.”

Ondanks de uitdagingen die de sport kent, ziet Esther nog altijd toekomst voor de duivensport in Nederland. Tegelijkertijd merkt zij dat het voor nieuwe liefhebbers steeds moeilijker wordt om met de sport te beginnen. Daarbij spelen zaken als ruimte een belangrijke rol. “Je hebt nu eenmaal ruimte nodig voor een duivenhok en die ruimte is niet meer zo vanzelfsprekend. De kleinere tuinen en een steeds dichter bebouwde leefomgeving maken het er niet eenvoudiger op.” Daarnaast wijst zij op het belang van een goede verstandhouding met de directe omgeving. “Zelfs als je een huis met een geschikte tuin hebt, moet je ook nog buren hebben die begrip hebben voor je hobby.”

Esther ziet voldoende kansen op het gebied van modernisering, promotie en het betrekken van nieuwe doelgroepen, waaronder jongeren, om de duivensport levensvatbaar te houden. Daarbij denkt zij graag buiten de gebaande paden. Zo ziet zij mogelijkheden in digitale toepassingen die de sport toegankelijker en aantrekkelijker kunnen maken voor een breder publiek. Wanneer mensen op een laagdrempelige manier betrokken raken bij wedstrijden en prestaties van duiven, ontstaat er volgens haar vanzelf meer interesse in de sport zelf. Daarnaast pleit Esther voor creatieve oplossingen om het houden van duiven ook in de toekomst mogelijk te maken, bijvoorbeeld door locaties als 'duiventuinen' waar liefhebbers hun duiven kunnen verzorgen zonder belemmeringen vanuit woonomgeving of regelgeving. Zij beseft dat dergelijke ideeën niet eenvoudig te realiseren zijn, maar is ervan overtuigd dat de duivensport gebaat is bij vernieuwend denken en een open blik op de toekomst. Om de duivensport ook voor toekomstige generaties aantrekkelijk en toegankelijk te houden, zijn mensen en organisaties nodig die zich hiervoor blijven inzetten. Zij steunt de Stichting Behoud Duivensport daarom van harte. "Een geweldig initiatief dat alle steun verdient", aldus Esther.

Tot slot / Nieuws van de SBD

Beleidsplan

Ons nieuwe beleidsplan staat online. Het document beschrijft onze visie, missie, kernactiviteiten, fondsenwerving, bestuursstructuur en financieel beleid. Ook geven wij inzicht in onze strategie en toekomstplannen richting 2030. [Beleidsplan 2026](#)

Bibliotheek

Inmiddels zijn de ruim 950 supporters, donateurs en samenwerkingspartners geautoriseerd om de digitale bibliotheek te bezoeken. Ongeveer de helft van hen heeft hun account nog niet geactiveerd. Zij hebben nu via ons nieuwe automatiseringsprogramma een mail ontvangen hoe ze dat in een paar stappen eenvoudig kunnen doen. De bibliotheek bevat nu 13 boeken. Het meest gelezen boek (50 x) is tot nu toe het handboek van Dr. J.W.E. Stam & Drs. J. van der Sluis.

Felicitering

Tot slot willen wij onze mentor en donateur Jan van Keulen uit Asten van harte feliciteren met zijn prachtige overwinning op de nationale vlucht vanuit St. Vincent. Jan heeft in het verleden al vele successen behaald op de grote fondsvluchten, maar kampt de laatste jaren met gezondheidsproblemen. Juist daarom vormt deze overwinning op de zogenoemde 'Koninginnevlucht' van de duivensport een prachtige en meer dan verdiende bekroning van zijn 65-jarige duivensportloopbaan.